

โครงการฝึกอบรม

หลักสูตร ความรู้ความเข้าใจองค์การระหว่างประเทศ และการเกษตรต่างประเทศ รุ่นที่ ๙
โดยวิธีการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ (Online Learning) แบบถ่ายทอดสด ในเวลาราชการ
ระหว่างวันที่ ๗-๙ ธันวาคม ๒๕๖๕

๑. หลักการและเหตุผล

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเป็นความสัมพันธ์ระหว่างรัฐต่อรัฐหรือความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ ประชาชาติที่ไม่มีรัฐใดจะดำรงอยู่อย่างโดดเดี่ยวโดยไม่มี ความเกี่ยวข้องหรือติดต่อกับรัฐหรือสังคมอื่น ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเกิดขึ้นได้ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ มีลักษณะร่วมมือเป็นกลาง หรือคู่ ขัดแย้ง โดยมีตัวแทนที่ชอบธรรมของรัฐทำหน้าที่เป็นตัวแสดงหลักในเวทีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเพื่อให้เกิดการประสานประโยชน์ในทุกมิติ

สถานการณ์โลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ข่าวสาร และเทคโนโลยีภายใต้บริบทของโลกยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่เชื่อมโยงและส่งเสริมให้ทุก ประเทศในโลกพยายามเปิดประเทศเพื่อทำการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศภายใต้ฐานคิดที่ว่า การเปิด ประเทศจะช่วยให้เศรษฐกิจขยายตัวมีการลงทุน การจ้างงาน และพัฒนาเทคโนโลยีมากขึ้น ทั้งนี้ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นประเทศสมาชิกขององค์การความร่วมมือระหว่างประเทศในหลากหลายองค์การเช่น องค์การสหประชาชาติ (UN) องค์การการค้าโลก (WTO) องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) อาเซียน (ASEAN) อาฟต้า (AFTA) และองค์การอื่นๆ ซึ่งมีการผสมผสานผลประโยชน์และความร่วมมือหลากหลาย ด้าน และมีหน่วยงานรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวง พาณิชยกรรม และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ในเวทีระหว่างประเทศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีบทบาทและภารกิจสำคัญในการรักษา เสถียรภาพความมั่นคง สิทธิประโยชน์ด้านการเกษตรของประเทศ ประชาชนและเกษตรกรไทยให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน มีการวางรากฐานการขับเคลื่อนร่วมกับหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชา สังคม โดยกำหนดนโยบายด้านเกษตรและอาหารเพื่อสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นครัวของโลกภายใต้กรอบการ ทำงาน ๓ มิติ ได้แก่ ความปลอดภัยของอาหาร ความมั่นคงของภาคการเกษตรและอาหาร และความยั่งยืนของ ภาคการเกษตร และประเด็นยุทธศาสตร์การเกษตรต่างประเทศของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ด้านการ เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตรและอาหารของไทย การเสริมสร้างความร่วมมือแบบ มุ่งผลสัมฤทธิ์กับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ และการพัฒนาศักยภาพความพร้อมของหน่วยงาน ด้านการเกษตรต่างประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายและกรอบการพัฒนาที่กำหนดไว้

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดย สถาบันเกษตรกรบริการ ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว มาจึงจัดทำโครงการฝึกอบรมหลักสูตร ความรู้ความเข้าใจองค์การระหว่างประเทศ และการเกษตรต่างประเทศ รุ่นที่ ๙ ขึ้นเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจองค์การระหว่างประเทศ และการเกษตรต่างประเทศ อย่างถูกต้อง เสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรที่ปฏิบัติภารกิจด้านงานต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

๒. วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม

๒.๑ มีความรู้ ความเข้าใจองค์การระหว่างประเทศ และการเกษตรต่างประเทศอย่างถูกต้อง

๒.๒ ได้เสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรในการปฏิบัติภารกิจด้านงานต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒.๓ ได้แลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานระหว่างกันและเพิ่มพูนสัมพันธภาพเพื่อการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานในอนาคต

๓. หัวข้อการอบรม

๓.๑ ยุทธศาสตร์กระทรวงการต่างประเทศในปัจจุบัน รายละเอียดวิชาว่าด้วยเรื่องที่มาของนโยบายการต่างประเทศของไทยซึ่งมีภูมิศาสตร์อยู่กึ่งกลางระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิกกับมหาสมุทรอินเดีย และมีความอุดมสมบูรณ์ทางทรัพยากรหลากหลาย โดยไทยมีความสัมพันธ์อันดีและสมดุลมาโดยตลอดกับประเทศมหาอำนาจ มีการนำวิทยาการจากโลกตะวันตกเข้ามาพัฒนาประเทศ และในปัจจุบันที่มีกระแสโลกาภิวัตน์ ประเด็นด้านการต่างประเทศ เครื่องมือในการดำเนินนโยบาย การต่างประเทศ ที่นโยบายของกระทรวงการต่างประเทศต้องปรับตัว ในยุคปัจจุบันที่โลกมีหลายขั้วอำนาจ (Complex engagement) ทั้งที่คานอำนาจและร่วมมือกัน โดยศูนย์กลางความมั่งคั่งของโลกกลับมาอยู่ที่ภูมิภาคเอเชียอีกครั้ง โดยมีจีน ญี่ปุ่น และอินเดีย เป็นผู้นำแนวคิด Free and Open Indo-Pacific ของกลุ่ม Quad, Megatrends ที่จะนำมาสู่การกำหนดยุทธศาสตร์ของกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งปัจจุบันจะอิงกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี จนได้แผนแม่บทด้านการต่างประเทศของไทย ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) หรือ “การต่างประเทศ ๕S/ ๕มี” ที่มุ่งให้ประเทศไทยและคนไทย “มี” ๕ สิ่ง ได้แก่ Security/มีความมั่นคง Sustainability/มีความมั่งคั่ง ยั่งยืน Standard/มีมาตรฐานสากล Status/มีสถานะและเกียรติภูมิ และ Synergy/มีพลัง และรวมถึงประเด็นการขับเคลื่อนที่สำคัญในแผนยุทธศาสตร์ของแต่ละภูมิภาค ของกระทรวงการต่างประเทศ

๓.๒ บทบาทสำนักการเกษตรต่างประเทศ ซึ่งเป็นการบรรยายเกี่ยวกับโครงสร้างของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โครงสร้างของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โครงสร้างของสำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ อำนาจหน้าที่ของสำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ และการเชื่อมโยงกันของหน่วยงานต่างในสังกัดกระทรวงในการปฏิบัติงานด้านการเกษตรต่างประเทศของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมถึงนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศองค์การระหว่างประเทศ ในปัจจุบันและนโยบายของผู้บริหารด้านการเกษตรต่างประเทศ

๓.๓ การเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่ประสานงาน (Liaison Officer-LO) รายละเอียดวิชาว่าด้วยเรื่องการทำงานของเจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงาน (Liaison Officer) ความสำคัญของเจ้าหน้าที่ประสานงานประจำคณะ ซึ่งเสมือนเจ้าหน้าที่พิธีการทูตประจำคณะ ดูแลการรับรองแขกต่างประเทศให้ได้รับความสะดวกและสมเกียรติตามหลักพิธีการทูต เพื่อให้การประชุมหรือการเจรจาประสบความสำเร็จด้วยดี ซึ่งพิธีการทูตคือ กฎเกณฑ์และวิถีปฏิบัติที่สังคมยอมรับและถือเป็นมาตรฐานสำหรับรัฐบาลและผู้แทนของรัฐบาลใช้ถือปฏิบัติในการดำเนินกระบวนการทางการทูต ทั้งในส่วนที่เป็นงานพิธี (Ceremonials) ที่จัดอย่างเป็นทางการและที่จัดเป็นการส่วนตัว พิธีการทูตมีความสำคัญอย่างมาก การละเมิดระเบียบพิธีการทางการทูตอาจจะนำไปสู่วิกฤติในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เนื่องจากถือเป็นการดูหมิ่นไม่ให้เกียรติกัน เนื้อหาจะพูดถึงหลักพื้นฐานของพิธีการทูต การแสดงอัธยาศัยไมตรีที่ดีต่อกัน (Hospitality) การให้เกียรติ (Honor) การให้ความคุ้มครองให้ปลอดภัย (Protection) การอำนวยความสะดวก (Facilitation) และการถ้อยทีถ้อยปฏิบัติ (Reciprocity) ซึ่งเป้าหมายของพิธีการทูตประกอบด้วย ๓ สิ่ง คือ เรียบร้อย สะดวก สมเกียรติ โดยคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ประสานงานประจำคณะ ทางด้านสุขภาพกาย

และสุขภาพจิต การแต่งกาย บุคลิกภาพ กิริยามารยาท การใช้ภาษา มีความรู้เกี่ยวกับบุคคลสำคัญ มีความรู้เกี่ยวกับการประชุม และมีทักษะความรู้อื่นที่จำเป็น และยังคงกล่าวถึงบทบาทของเจ้าหน้าที่ประสานงานประจำคณะในการรับรองบุคคลสำคัญต่างประเทศ แนวทางในการรับรองบุคคลสำคัญต่างประเทศ ที่มีการจัดโรงแรมที่พัก การสำรวจโรงแรม การจัดยานพาหนะ การจัดอาหารการรับรองการเยือน ด้านพิธีการ ด้านการอำนวยความสะดวก (Logistical arrangements) พิธีการต้อนรับ ส่ง ฌ ทำอากาศยาน การอำนวยความสะดวกที่ทำอากาศยานมาตรการรักษาความปลอดภัย (และการรักษาพยาบาล) การเข้าร่วมการประชุม การเข้าร่วมงานเลี้ยงรับรอง การพบหารือแบบทวิภาคี กำหนดการส่วนตัว และมีการแนะนำ Check List สำหรับเจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงาน (Liaison Officer)

๓.๔ ความรู้ความเข้าใจองค์การการค้าโลก (WTO) และเขตการค้าเสรี (FTA) ด้านการเกษตร เป็นการบรรยายหัวข้อ องค์การการค้าโลก (World Trade Organization) ที่เป็นองค์การระหว่างประเทศภายใต้สังกัดองค์การสหประชาชาติ United Nation (UN) ที่มีการจัดตั้ง สมาชิกล่าสุด ลำดับที่ ๑๖๔ (ประเทศอัฟกานิสถาน) กฎเกณฑ์การค้าที่สำคัญภายใต้ WTO คือไม่เลือกปฏิบัติ) โปร่งใส สามารถคาดการณ์ได้ ยืดหยุ่น และพันธกรณี ประโยชน์ที่ไทยได้รับจากการเป็นสมาชิก WTO ซึ่งช่วยให้สินค้าเกษตรที่แต่เดิมได้รับการอุดหนุนภายในในปริมาณมาก มีราคาสูงขึ้นในตลาดโลก ไทยแข่งขันได้ดีขึ้น ยกเลิกการอุดหนุนส่งออกที่บิดเบือนการค้าทุกรูปแบบ ลดภาษีสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและประมงจึงเปิดโอกาสให้สินค้าไทยเข้าสู่ตลาดโลกดีขึ้น เขตการค้าเสรี FTA : Free Trade Area or Free Trade Agreement คือการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ Economic Blocs เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองในเวทีการค้าโลก และเกิดขึ้นเพราะการเจรจาในกรอบ WTO มีความล่าช้า เป็นผลมาจากมีจำนวนสมาชิกมาก ๑๖๔ ประเทศ และใช้ระบบฉันทามติ Consensus การจัดทำ FTA ได้ขยายทั่วทุกภูมิภาคในโลก การเจรจาการค้าเสรี รูปแบบการเจรจา การแบ่งกลุ่มสินค้า ที่แบ่งออกเป็น สินค้าทั่วไป (General List) สินค้าอ่อนไหว (Sensitive List) สินค้าอ่อนไหวสูง (Highly Sensitive List) การค้าบริหาร การลงทุน แนวคิดของนโยบายโลกเสรี นโยบายการค้าเสรี ระดับการเจรจาการค้าเสรี ๓ ระดับ ระดับพหุภาคี เช่น WTO ระดับภูมิภาค เช่น อาเซียน /EU/NAFTA/BIMSTEC ระดับทวิภาคี เช่น ไทย-ญี่ปุ่น /ไทย-อินเดีย รวมไปถึง ประโยชน์จากการทำ FTA สถานะล่าสุดและทิศทางการค้าเสรี FTA ที่อยู่ในระหว่างการเจรจา และท้ายสุดคือ WTO และ FTA ประเด็นที่เกี่ยวกับการเกษตร เช่น มาตรการทางภาษี (Tariff Measures) มาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Measures: NTMs) มาตรการนำเข้าสินค้าเกษตร ๒๓ รายการ และ AEC กับสินค้าเกษตร

๓.๕ ความรู้ความเข้าใจ องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) เป็นการบรรยายความเป็นมาขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization of the United Nations-FAO) ซึ่งมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่กรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี ปัจจุบันมีสมาชิก ๑๙๔ ประเทศ และ FAO ดำเนินงานมากกว่า ๑๓๐ ประเทศทั่วโลก โดยมีภารกิจองค์การเพื่อมุ่งเสริมสร้างความผูกพันกันทั้งในส่วนกลางที่เป็นการทำงานร่วมกันและโดยลำพังตนเอง วัตถุประสงค์ขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) เพื่อโลกที่ปราศจากความอดอยากหิวโหยและทุพโภชนาการโดยใช้การพัฒนาการเกษตร และการผลิตอาหารเป็นเครื่องมือในการพัฒนามาตรฐานการครองชีพของประชาชน โดยเฉพาะกับคนยากจน กับเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน และกล่าวถึงสำนักงานในประเทศไทย นโยบายของ FAO ในปัจจุบัน กลยุทธ์ของ FAO ด้านการต่างประเทศ การเชื่อมโยงกับ SDGs แผนการดำเนินการของ FAO ประจำประเทศไทย ในปี ๒๐๑๘-๒๐๒๑ รวมไปถึงประวัติความเป็นมาและผลงานของ FAO ประเทศไทย

๓.๖ ความรู้ความเข้าใจ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ซึ่งเป็นการบรรยายหัวข้อไทยและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน:แนวทางและการนำไปสู่การปฏิบัติ หัวข้อบรรยายประกอบด้วย ๑) พัฒนาการของSDGs ซึ่งมีที่มาจากการประชุมเรื่อง Human Environment ในปี ๑๙๗๒ จนถึงกระบวนการจัดเตรียม SDGs ระดับโลกในปี ๒๐๑๒-๒๐๑๕ ที่เริ่มดำเนินการอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม และอธิบายส่วนประกอบของ SDGs ที่ประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมาย ๒) สถานะและความสำคัญของSDGsในบริบทประเทศไทย ว่าด้วยเรื่องกระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องของประเทศไทย ข้อกฎหมาย ความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ กับ SDGs ที่มาจากร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ความเชื่อมโยงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ กับ SDGs และ ๓) การขับเคลื่อนSDGs ของภาครัฐที่มีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.)

๓.๗ ความรู้ความเข้าใจ ความมั่นคงทางอาหารและอาหารปลอดภัย (Food Security / food loss food waste) เป็นการบรรยายถึง ความมั่นคงทางอาหารตามคำนิยามขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ หรือ FAO ที่อธิบายว่า เป็นสถานะที่ทุกคนเข้าถึงอาหารได้อย่างเพียงพอทุกช่วงเวลา และอาหารที่ได้รับจะต้องปลอดภัย มีคุณค่าด้านโภชนาการต่อร่างกาย เพื่อให้เกิดความพึงพอใจและเจริญเติบโตอย่างเหมาะสม โดยมีองค์ประกอบ ๔ ด้าน คือ การได้รับอาหารที่เพียงพอ การเข้าถึงอาหาร การใช้ประโยชน์จากอาหาร และการมีเสถียรภาพด้านอาหาร รวมถึงให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความมั่นคงทางอาหารของประเทศไทยและของโลก

๓.๘ ความรู้ความเข้าใจมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (SPS) ทุแลสุขอนามัยหรือกีดกันทางการค้า และกรณีศึกษา รายละเอียดวิชาว่าด้วยเรื่องมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary Measures: SPS) คือ มาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ควบคุมสินค้าเกษตรและอาหาร ไม่ให้เกิดโทษต่อชีวิต และ/หรือผลเสียต่อสุขภาพ ของชีวิตมนุษย์พืช และสัตว์โดยไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคทางการค้า ซึ่งอยู่ภายใต้ความตกลงว่าด้วยการใช้บังคับ มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Agreement on the Application of Sanitary and Phytosanitary Measures) ของ WTO เพื่อเหตุผลด้านความปลอดภัย ประเทศนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหาร จะใช้มาตรการนี้ต่อ สินค้านำเข้า ซึ่งการกำหนดมาตรการ SPS จะต้องมีข้อพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์และหากประเทศสมาชิกใช้ มาตรฐานระหว่างประเทศที่กำหนดโดย ๓ องค์การ คือ Codex, IPPC, และ OIE จะถือได้ว่าประเทศนั้นได้ ปฏิบัติสอดคล้องกับความตกลงแล้ว หากในกรณีที่ต้องการกำหนดมาตรฐานสูงกว่ามาตรฐานระหว่างประเทศ ก็สามารถทำได้แต่ต้องประกอบด้วย เหตุผลและข้อพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์มาสนับสนุน ซึ่ง วัตถุประสงค์การใช้มาตรการ SPS เพื่อปกป้องชีวิตมนุษย์และสัตว์จากสารปรุงแต่งสารปนเปื้อน สารพิษ หรือเชื้อโรคในอาหาร เพื่อปกป้องชีวิตมนุษย์จากโรคที่ติดมากับพืชหรือสัตว์ เพื่อปกป้องชีวิตพืชและสัตว์จากศัตรูพืชและศัตรูสัตว์ และเพื่อปกป้องอาณาเขตประเทศจากการแพร่ระบาดของโรคแมลง ทั้งนี้มาตรการ SPS ไม่ครอบคลุมเรื่องสิ่งแวดล้อม ความกังวลของผู้บริโภคและ Animal Welfare โดยวัตถุประสงค์ของความตกลง SPS ประกอบด้วย สิทธิที่ให้กับประเทศสมาชิกในการกำหนดมาตรการที่จะคุ้มครองมนุษย์พืช และสัตว์ มีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์อ้างอิงในการกำหนดมาตรการ และไม่ก่อให้เกิดการบิดเบือนทางการค้า และการเลือกปฏิบัติ และกล่าวถึงการดำเนินการด้าน SPS ของหน่วยงานในกระทรวงเกษตรในปัจจุบันที่รับผิดชอบโดยสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

๓.๙ Climate Change จากนโยบายสู่การปฏิบัติจริง เป็นการบรรยายเกี่ยวกับการเผชิญปัญหาและความท้าทายที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศอันสืบเนื่องมาจากปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เป็นผลมาจากการเร่งพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศพัฒนาแล้วในช่วงหลังปฏิวัติอุตสาหกรรม ก่อให้เกิดการสั่งสมของปริมาณก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศ และทำให้ปรากฏก๊าซเรือนกระจกและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลให้ทุกประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยที่ต้องเข้าร่วมมือในเวทีระดับโลก โดยการเข้าเป็นภาคีเครือข่ายภายใต้กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และพิธีสารโตเกียว ความร่วมมือและความพยายามในการแก้ไขปัญหาอื่นอย่างต่อเนื่อง ด้วยการกำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติงานเพื่อรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงฤดูกาล ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ การเกิดภัยพิบัติรุนแรง และการเกิดโรคอุบัติใหม่

๔. กลุ่มเป้าหมาย

เป็นบุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ปฏิบัติงานด้านงานต่างประเทศของหน่วยงานหรือที่เกี่ยวข้อง

๕. วิธีการฝึกอบรม

รูปแบบการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ (Online Learning) แบบถ่ายทอดสด ในเวลาราชการ โดยใช้โปรแกรมหรือเทคโนโลยีที่รองรับรูปแบบการเรียนรู้และพัฒนาบุคลากรแบบออนไลน์

๖. วิทยากร

ผู้ทรงคุณวุฒิจากทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน

๗. จำนวนผู้เข้ารับการอบรม

ดำเนินการฝึกอบรม ๑ รุ่น จำนวน ๓๕ คน

๘. สถานที่ฝึกอบรม

ดำเนินการถ่ายทอดสด จากห้องประชุมชั้น ๒ สถาบันเกษตรกรบริการ บางเขน กรุงเทพฯ หรือสถานที่ที่เหมาะสมในการถ่ายทอดความรู้บนระบบออนไลน์

๙. ระยะเวลาดำเนินการ

ระหว่างวันที่ ๗ - ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕ รวม ๓ วันทำการ

๑๐. การรับสมัคร

ผู้สนใจสามารถกรอกใบสมัครเข้ารับการฝึกอบรมโดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากส่วนราชการต้นสังกัด ส่งถึงกลุ่มส่งเสริมการศึกษาและเทคโนโลยีพัฒนาทรัพยากรบุคคล สถาบันเกษตรกรบริการ โทร ๐ ๒๙๔๐ ๕๕๙๓ ต่อ ๑๔๒ โทรสาร ๐ ๒๙๔๐ ๕๕๙๗ และตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการฝึกอบรม ในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ได้ที่เว็บไซต์ www.kst.go.th

๑๑. เกณฑ์การพิจารณา

ให้ต้นสังกัดพิจารณาส่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมโดยมีเกณฑ์พิจารณาในเบื้องต้นดังนี้

- การพิจารณาผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะพิจารณาจากความเหมาะสม ความจำเป็นที่จะนำความรู้ไปใช้งานตามภารกิจของหน่วยงานในด้านการต่างประเทศ

- หากผู้มีรายชื่อเข้ารับการฝึกอบรมไม่สามารถเข้ารับการฝึกอบรมได้ตามวันเวลาที่โครงการกำหนด จะต้องดำเนินการแจ้งสถาบันเกษตรกรให้การให้ทราบก่อนวันฝึกอบรม ๓ วันทำการ

๑๒. งบประมาณ

จากเงินงบประมาณประจำปี ๒๕๖๖ แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ผลผลิต อำนวยการและบริหารจัดการด้านการเกษตร กิจกรรมที่ ๑ สนับสนุนการบริหารจัดการด้านการเกษตร งบดำเนินงาน ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ (ค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมและสัมมนา) ส่วนของสถาบันเกษตรกร

๑๓. ผลผลิต

ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร ความรู้ความเข้าใจองค์การระหว่างประเทศ และการเกษตร ต่างประเทศ จำนวน ๓๕ คน

๑๔. ผลลัพธ์

ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจองค์การระหว่างประเทศ และการเกษตร ต่างประเทศอย่างถูกต้อง สามารถนำไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ

๑๕. การประเมินผล

๑๕.๑ การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยใช้แบบทดสอบประเมินความรู้/ ทักษะก่อนและหลังการฝึกอบรม

๑๕.๒ การประเมินความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรม เพื่อวัดทัศนคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการฝึกอบรม โดยใช้แบบประเมินผลภายหลังเสร็จสิ้นการฝึกอบรม

๑๕.๓ การประเมินผลการฝึกอบรมจากผู้ผ่านการฝึกอบรมในการนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน โดยใช้แบบติดตามประเมินผลการฝึกอบรม ดำเนินการภายหลังเสร็จสิ้นการฝึกอบรม อย่างน้อย ๓ เดือน

๑๖. ที่ปรึกษาและเจ้าหน้าที่ประสานงานโครงการ

ที่ปรึกษาโครงการ

นางสาวอัจฉริยา จันทรวงศ์

ผู้อำนวยการสถาบันเกษตรกร

เจ้าหน้าที่ประสานงานโครงการ

๑. นายยุทธภูมิ ประสมทรัพย์

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

๒. นางสาวอัญญาณี เสียงเพราะ

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

๓. นางสาวปรียาภรณ์ จันทรโชติ

นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

๔. นางสาวศรัญญา เขียวคำปวง

นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

๕. นายณัฐ นิลรุ่งรัตนา

นักพัฒนาทรัพยากรบุคคล

โทร ๐ ๒๙๔๐ ๕๕๙๓ ต่อ ๑๔๒ โทรสาร ๐ ๒๙๔๐ ๕๕๙๗